

РЕШЕНИЕ

№ 302

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4891** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Делото е образувано по жалба Вх. № 19529/23.05.2023г. по описа на АССГ, на „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх.Б, ателие 1, представлявано от управителя П. И. В., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220222003285-091-001 от 22.12.2022г., издаден от М. И. Д. – орган, възложил ревизията и С. Д. Ц. – ръководител на ревизията, потвърден, в обжалваната по административен ред част, с Решение № 416/03.04.2023г. на Директор Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП С., с който са допълнително определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 29447,33 лв. -вследствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от: „ЕЛ КАМ ИНЖЕНЕРИНГ 2020“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЮИС КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ИНТЕР ПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „З. 2019“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „КАКОВСКИ КОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и начислените лихвите за просрочие в размер на 3457,10 лв., за данъчни периоди, за които е извършена ревизията: 01.02.2021-30.09.2021г. и 01.11.2021г. – 31.05.2022г.

В жалба се твърди, че оспореният РА е нищожен, поради извършване на ревизията от некомпетентен орган. Сочи се, че е и незаконосъобразен. Оспорва се отказаното право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС. Навеждат се аргументи, че в хода на ревизионното производство са събрани достатъчно доказателства, които обосновават

извод за реалност на процесните доставки. Възразява се срещу констатациите на органите по приходите свързани с доставките, за които е отказан данъчен кредит, като се твърди тяхната действителност и наличието на документалната им обезпеченост според изискванията на ЗДДС. Прави се искане за прогласяване на нищожност на РА, като алтернативно се иска отмяна му, като незаконосъобразен. Претендират се разноски. В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адв. Ж., който моли да се уважи жалбата, като сочи, че от събраните доказателства се установява незаконосъобразността на РА, претендира разноски.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа съображенията и изводите изложени в Решение № 416/03.04.2023г. на Директор Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП С.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220222003285-020-001/01.07.2022г., връчена по електронен път на 11.07.2022 г., изменена със Заповед № Р-22220222003285-020-002/11.10.2022г., връчена на 12.10.2022г., издадени от М. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощена като компетентен орган за възлагане на ревизията /О./, на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/. във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със заповед № РД-01-245/05.05.2022г. на директора на ТД на НАП С., издадена във връзка със Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022г. и Заповед № 3-ЦУ-1216/01.07.2022 г. на заместник изпълнителен директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД. Ревизията е възложена за определяне на задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност (ДДС) за периодите от 01.02.2021г. до 31.05.2022г.

По ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22220222003285-092-001/25.11.2022г. връчен по електронен път на 02.12.2022 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу констатациите в доклада.

Ревизията приключва с РА № Р-22220222003285-091-001/22.12.2022г., издаден от М. И. Д., на длъжност началник на сектор - орган, възложил ревизията и С. Д. Ц., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията. Същият е връчен на 16.01.2023г.

С частта на оспорения РА, в хода на административното и съдебното производство, не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 29 447.33 лв. и са начислени лихви за просрочие в размер на 3 457.10 лв.

В хода на ревизията е констатирано, че основната икономическа дейност на частна охранителна дейност, без използване на технически системи за сигурност. През ревизирания период дейността се е осъществявала от собствен офис - ателие, на адрес: [населено място] [улица], вх. Б, ателие № 1. Дружеството е имало назначени 10 лица по трудово правоотношение на длъжност „охранител“.

На основание чл. 37, ал. 3. чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е

връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) № Р-22220222003285-040-001/28.07.2022г. Представени са писмени обяснения и копия на част от изисканите документи - фактури, договори приемо-предавателни протоколи, документи за извършени разплащания и счетоводни справки. Във връзка с последващата реализация на закупените от ЗЛ стоки и ползвания ДК по тях с ИПДПОЗЛ №Р-22220222003285-040-002/06.10.2022г., е изискано представяне на документи относно декларираните доставки към получатели. Документите са представени с писмо на 10.10.2022г.

В хода на ревизионното производство, на основание чл. 45 от ДОПК са били възложени и извършени насрещни проверки на дружествата -преки доставчици, за което са съставени протоколи за извършена насрещна проверка, подробно описани в РД. Констатациите на органите по приходите са били следните:

1/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 6 фактури, издадени от „ЮИС КОМЕРС“ ЕООД с посочен предмет - „На основание договор и протокол за изграждане на охранителна система“. В представените писмени обяснения е посочен видът на сделките, декларирано е, че за изпълнение на услугите са ползвани налична материална и трудова обезпеченост, и подизпълнители, както и че плащанията по фактурите са извършени в брой. Във връзка с връченото му ИПДПОЗЛ, дружеството е предоставило свидетелство за регистрация на фискално устройство от 13.10.2020г., копия на дневни финансови отчети, хронологични регистри на сметки 411 и 501 за 2021г., аналитични регистри на сметки 4532 и 703, Главна книга и месечни оборотни ведомости за периодите м. 06, м. 08. и м. 09. 2021г. договори за монтажни услуги от 07.06.2021г., 15.05.2021г., 25.08.2021г., 01.07.2021г., 20.07.2021г. и 02.08.2021г. и приемо- предавателни протоколи. От жалбоподателя са изискани копия на фактурите и придружителни документи към тях, с доставчик „ЮИС КОМЕРС“. „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД е представила изисканите фактури, с приложени касови бонове за плащания в брой.

Независимо от отправеното искане от страна на „ПЛАНЕТА-ГАРД" ЕООД не са представени данни за лицата извършили услугите и видовете работа, извършени по количества и единична цена, търговската кореспонденция с доставчика, документи и справки през кой период и на кой конкретен обект са извършени услугите.

При извършена проверка в информационната система на НАП е констатирано, че фактурите са отчетени в регистрите за ДДС на „ЮИС КОМЕРС“ ЕООД. Дружеството е имало наети по трудови правоотношения 6 лица.

2/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 2 фактури, издадени от „КАКОВСКИ - КОНСУЛТ“ ЕООД с предмет „Изпълнени услуги на основание договор и приеман протокол“. Във връзка с връчено му ИПДПОЗЛ, дружеството е предоставило свидетелство за регистрация на фискално устройство от 17.11.2021г., копия на дневни финансови отчети, хронологични и аналитични справки на сметки 411,4532 и 703, касова книга за 2021г. с отразени ПКО по доставките, договори за услуги от 30.10.2021г. и 11.11.2021г., приемо-предавателни протоколи за доставка и монтаж на FTP кабел, датчик за движение, ПИР завеса и монтажна плоча. В представените писмени обяснения е посочено, че дружеството разполага с необходимата материална и трудова обезпеченост, както и че разплащането е извършено в брой.

Не е представена информация за предмета на дейност и справка за наети или

собствени обекти, за лицата извършили услугите и видовете работа, през кой период и на кой конкретен обект са извършени услугите, документи относно произхода на стоките, търговската кореспонденция, наличие на кадрова и техническа обезпеченост. Същата информация е поискана и от ревизираното лице. „ПЛАНЕТА-ГАРД" ЕООД не са представили документи и обяснения относно тези обстоятелства.

3/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в по 9 фактури, издадени от „ЕЛ КАМ ИНЖИНЕРИНГ 2020“ ЕООД „Услуги по изграждане на охранителна система съгласно договор и протокол“ и „На основание договор и протокол за охранителни дейности“. В писмени обяснения е посочен видът на сделките, както и че плащанията по фактурите са извършени в брой. Посочено е, че мястото на услугите са обекти на възложителя, където същите се приемат с протокол. Във връзка с връченото му ИПДПОЗЛ, дружеството е предоставило свидетелство за регистрация на фискално устройство от 07.02.2022г., копия на дневни финансови отчети, хронологични и аналитични справки на сметки 411, 4532 и 703, касова книга с отразени ПКО по доставките. Главна книга с натрупване и оборотна ведомост, всичките към 31.05.2022г., договори за услуги от 02.03.2022г., 16.03.2022г., 10.02.2022г., 04.02.2022г., 28.04.2022г., 07.04.2022г., 15.04.2022г. и 10.05.2022г., с предмет „Услуги по монтаж на кабели и елементи за изграждане на периметрова охранителна система Ajax systems“. Към всеки от договорите е приложен приемо-предавателен протокол.

Не е предоставена информация за предмета на дейност и справка за наети или собствени обекти, за лицата извършили услугите и видовете работа, през кой период и на кой конкретен обект са извършени услугите, документи относно произхода на стоките, търговската кореспонденция, наличие на кадрова обезпеченост.

Същата информация е поискана и от ревизираното лице. „ПЛАНЕТА-ГАРД" ЕООД не са представили документи и обяснения относно тези обстоятелства.

4/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в по фактури, издадени и от „ИНТЕР ПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ЗАРА 2019“ ЕООД, „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД и на „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД. На тези дружества ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. Процедурата за връчване чрез прилагане към досието е приложена, след като при извършени по две посещения на адреса за кореспонденция не е намерен управителя, негов представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа. От проверяваните дружества не са представени изисканите документи и не е получен отговор по поставените въпроси. Извършените действия по връчване на ИПДПОЗЛ и установените факти и обстоятелства са описани в съставени протоколи за извършени насрещни проверки, съответно с № П-22221422135758-141-001 от 11.10.2022г., с № П-22220622135777-141-001 от 09.09.2022г., с № П-22221022135806-141-001 от 08.09.2022г. и с № П-22221022135755-141-001 от 09.09.2022г.

Изготвени са и конкретни искания до ЗЛ. Изискано е да се представят фактури и придружителни документи към тях свързани с горепосочените доставчици. Не са представени никакви документи, касаещи издадените фактури.

Органите по приходите са изискали и анализирали, и документите, с които разполага жалбоподателят свързани с доставките от „ИНТЕР ПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД,

„ЗАРА 2019“ ЕООД, „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД и на „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД. Констатирано е, че наличието на представени частични данъчни фактури, протоколи и фискални бонове, и извършено коректно отразяване в счетоводството на РЛ, не са достатъчни за да обосноват реалност на доставките. Данъчните органи са посочили, че издаването на фактури, само по себе си не означава, че е извършена доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Едновременно с това са посочили, че при действително извършени доставки следва, както доставчикът, така и получателят да притежават доказателства за това. Направено е заключението, че не са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчиците да изпълняват фактурираните стоки и услуги, а също така, че не са налице доказателства за наличие на резултат от фактурираните услуги. В заключение е формиран извод за липса на реални доставки.

При така установената фактическа обстановка, ревизиращите органи са констатирани, че в случая са налице привидни сделки, целящи прикриване на действително извършени такива, т. е. касае се за относителна субективна симулация, а не за реални доставки между жалбоподателя и „ЮИС КОМЕРС“ ЕООД, „КАКОВСКИ - КОНСУЛТ“ ЕООД, „ЕЛ КАМ ИНЖИНЕРИНГ 2020“ ЕООД, „ИНТЕР ПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ЗАРА 2019“ ЕООД, „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД и „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД- по издадените от тях фактури. Услугите не са извършени и стоките не са доставени от посочените в тях издатели. Посочено е, че липсват данни за кадрова обезпеченост, технически и ресурсен потенциал за осъществяване на фактурираните доставки на стоки и услуги. Поради, което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит, в размер на 29 447,33 лв., за данъчни периоди 01.02.2021г. - 30.09.2021г. и 01.11.2021г. - 31.05.2022г. и са начислени лихви за просрочие.

Приходната администрация е констатирала също така, че при извършените насрещни проверки на всяко от 7-те дружества, издатели на фактурите на „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД не са представени доказателства, които да обосноват извод за реално извършване на спорните доставки. Такива не са представени и от ревизираното лице. Жалбоподателят е представил фактури, фискални бонове за плащане в брой и приемо-предавателни протоколи към част от тях. В тях е възпроизведена същата информация, която е отразена и във фактурите, а доколкото не е налице конкретизация на предмета и параметрите на доставката, същата не може да се приеме за пълна, точна и ясна. Отделно от това, в тези документи не се съдържа информация за мястото им на изпълнение, както и за страните, участвали в предаването и приемането на съответните услуги и стоки. Извършването на договорените услуги е свързано със съответното престигане на труд. За да се приеме, че вписаните в договора услуги са реално извършени от соченото дружество е необходимо най-напред да бъде установено, че същото е разполагало с относим към предмета на услугите кадрови ресурс, съответно този персонал е бил технически обезпечен за изпълнението на доставките. За всяко от дружествата е било установено, че:

-, „ЮИС КОМЕРС“ ЕООД за периода 01.06.2021г. - 30.09.2021г., има назначени 6 лица на трудово правоотношение, съответно на длъжност - „експерт стопанска дейност“, „координатор дейности“, „технически изпълнител“, „отчетник“ и „специалист

търговия“ и „технически организатор“;

- „КАКОВСКИ КОНСУЛТ“ ЕООД за периода на издаване на фактурите няма назначени лица;
- „ЕЛ КАМ ИНЖЕНЕРИНГ 2020“ ЕООД за периода на издаване на 3 от фактурите няма назначени лица. За периода 14.03.2022г. - 12.05.2022г. има назначени 4 лица на трудово правоотношение, съответно на длъжност - „техник поддръжка на сгради и машини“, „монтър на двигатели на моторни превозни средства“ и „анализатор проучване на пазари“;
- ИНТЕР ПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за периода 01.02.2021г.-31.03.2021г., има назначени 3 лица на трудово правоотношение, съответно на длъжност „касиер“, „мияч на превозни средства“ и „общ работник“;
- „ЗАРА 2019“ ЕООД за периода на издаване на фактурите има назначени лица на трудово правоотношение, съответно на длъжност - „барман“, сервитьор“, „готвач“ и „управител“ и „касиер“;
- „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД за периода на издаване на фактурите има назначени 5 лица на трудово правоотношение, съответно на длъжност - „чистач“, „технически сътрудник“ и „администратор хотел“;
- „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД за периода на издаване на фактурите няма назначени лица на трудово правоотношение.

Прието е, че наличието на кадрови и технически ресурс наистина не е част от фактическият състав на правото на приспадане на данъчен кредит, но възможността на доставчика да осъществи фактурираните доставки е определящ фактор при решаване на въпроса за реалността на тези доставки. Като в случая от съществено значение е, именно не представянето на данни, които да идентифицират кое конкретно лице е извършило описаните във фактурите услуги, кога точно по време е станало това и къде точно по място, тоест конкретно в кой обект е станало това. Конкретно уговаряне на обект и място липсва както в представените договори, така и в приложените към тях приемо-предавателни протоколи. Именно липсата на конкретизация по отношение на обекта и лицата извършили услугите е лишило ревизиращите органи от възможността да изследват на място реалността на доставките. Не без значение в случая е и следното: предмет на доставка по част от процесиите фактури е продажбата на стоки - FTP кабели, датчици за движение, ПИР, завеси и монтажни плочи, други материали, които са родово определени вещи. В общия случай за обосноваване на доставка на стоки е необходимо установяване на обстоятелството, че ревизираното дружество е получило стоки от съответния вид и количество, както и че доставчикът разполага с тези количества и видове стоки, чиято собственост може да прехвърли, съответно други обективни обстоятелства, съпътстващи такива доставки - доказателства за индивидуализация на стоката, за нейното предаване, за мястото на изпълнение - складови бази. транспорт и др. Когато се

извършва продажба на родово определени вещи, прехвърлянето на собствеността следва да се извърши при спазване правилата на чл. 24, ал. 2 от ЗЗД. Съгласно цитираната разпоредба, при договори за прехвърляне собственост върху вещи, определени по своя род, собствеността се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. Изхождайки от принципа, че никой не може да прехвърля повече права, отколкото притежава, определящо е наличието на доказателства, че доставчиците са разполагали с процесите стоки и материали за влагане при извършване на услугите. При липсата на яснота и еднозначност за придобиване на фактурираното, не може да се приеме за доказано твърдението на жалбоподателя, че е налице извършване на реални доставки. Отделно от това, органите по приходите са отбелязали липсата на данни, които, дори от формална страна, да установят момента и мястото на индивидуализиране на стоките, включително и чрез предаването им, от вписаните във фактурите като доставчици лица. В съответствие с това е и липсата на доказателства по отношение на превоза на фактурираните от доставчиците стоки и материали. Само по себе си издаването на фактури и включването им в дневниците за продажби и в справките-декларации, не води до отпадане на необходимостта от изследване на реалното осъществяване на доставките. Изпълнението на формалните изисквания за отразяване на дадена фактура в дневниците за продажби и справките-декларации на доставчика, не води автоматично до заключението, че удостоверените с нея доставки на стоки и услуги са действително осъществени, че съдържанието и съответства на обективната действителност. Реалността на извършената доставка не се доказва и с коректното и отразяване в счетоводството. Не се доказва и с факта на извършеното плащане. Недоказана реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчно задълженото лице. В тази връзка достоверността на първичния счетоводен документ, следва да се преценява с оглед на всички останали документи, които са представени пред органите по приходите. В основата на прилагането на механизма на ДДС стои именно извършването на облагаеми сделки. В общия случай за обосноваване на доставка на стоки е необходимо установяване на обстоятелството, че ревизираното дружество е получило стоки от съответния вид и количество, както и че доставчикът разполага с тези количества и видове стоки, чиято собственост може да прехвърли, съответно - други обективни обстоятелства, съпътстващи такива доставки - доказателства за индивидуализация на стоката, за нейното предаване, за мястото на изпълнение - складови бази, транспорт

и др.

В тази връзка органите по приходите са изследвали наличието на данни и доказателства за възможността на 7-те дружества да изпълнят фактурираните доставки. В хода на ревизионното производство по отношение на издателите на спорните фактури е констатирано, че няма обективни доказателства за възможността на съответните дружества да осигурят действителното и реално изпълнение на отразените във фактурите доставки на стоки и услуги. Нито едно от проверените дружества не е представило документи, от които да е видно от кого са закупили стоките/ материалите, както и доказателства че са разполагали с възможност да извършат процесиите услуги - трудова, техническа и материална. Не са представени доказателства, че доставчиците притежават обекти, от които да извършват своята дейност, не представят пълноценна, или въобще не представят, счетоводна отчетност, доказваща наличност и съответно изписване на продадените стоки на ревизираното лице. При ревизията не са представени и доказателства за начина на транспортиране на стоките и материалите - със собствени или наети превозни средства.

Не са споделени възраженията свързани с плащания по твърдените доставки. Прието е, че плащането само по себе си не доказва реалност на доставките. То следва да се прецени в контекста на всички останали елементи от фактическия състав на правото на приспадане на данъчен кредит. Направените плащания представляват един изходящ паричен ресурс. Предоставянето на пари в обръщение не е приравнено на доставка на стока или услуга по смисъла на ЗДДС.

Въз основа на установеното ревизиращите са достигнали до извода, че издадените от жалбоподателя фактури не отразяват реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 69 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство е било прието заключението на вещото лице Г. А., по изготвената съдебно-счетоводна експертиза. Експертизата е била приобщена към делото ведно с изисканите и представени писмени доказателства приложени към писма от: ТД на НАП С., офис „О.“, ТД на НАП С., офис „К. село“, ТД на НАП С., офис „Център“ и ТД на НАП С., офис „И.“. Не са направени възражения срещу приобщаването на материалите по делото и конкретно към обсъжданата експертиза. Заключението на съдебно-счетоводната експертиза съответства на фактическите констатации на ревизиращите органи. Вещото лице е посочило, че е работило въз основа на данните по делото и информацията, предоставена от НАП, въз основа на издадените съдебни удостоверения.

В заключението си е посочило във фактурите, издадени от „Интер партс България“ ЕООД на „Планета-Гард“ ЕООД е фактурирано „Плащане по договор“. По делото не се намират и не се представиха съпътстващи фактурите документи, в т.ч. договор, приемо-предавателни протоколи или други документи, от които да стане ясно естеството на покупките - по вид, количество, цена и стойност. По делото не се намират и не се представиха фактурите, издадени от „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД и „Зара 2019“ ЕООД на „Планета-Г.“ ЕО ОД и съпътстващи ги документи, поради което няма документална основа, от която да се установят покупките - по вид, количество, цена и стойност. Във фактурите, издадени от „Ю и С Комерс“ ЕООД на „Планета-Гард“ ЕООД са фактурирани услуги „На основание договор и приемен протокол за изграждане на охранителна система“. Фактурите се съпътстват от Договори за монтажни услуги и Приемо-предавателни протоколи за установяване извършването и приемането на услуги, в които протоколи услугите са описани по вид, количество, цена и стойност (Таблица № 3). Във фактурите, издадени от „Каковски Консулт“ ЕООД на „Планета-Гард“ ЕООД са фактурирани „Изпълнени услуги на основание договор и приемен протокол“. Фактурите се съпътстват от Договори за услуги и Приемо-предавателни протоколи за установяване извършването и приемането на услуги, в които протоколи услугите са описани по вид, количество, цена и стойност (Таблица № 3). По делото не се намират и не се представиха фактурите, издадени от „Максремонт“ ЕООД на „Планета-Гард“ ЕООД и съпътстващи ги документи, поради което няма документална основа, от която да се установят покупките - по вид, количество, цена и стойност. Във фактурите, издадени от „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД на „Планета-Гард“ ЕООД са фактурирани услуги „На основание договор и протокол за охранителни дейности“. Фактурите се съпътстват от Договори за услуги и Приемо-предавателни протоколи за установяване извършването и приемането на услуги, в които протоколи услугите са описани по вид, количество, цена и стойност. Фактура № [ЕГН]/06.04.2022г. се съпътства от Договор за услуга без приемо-предавателен протокол (Таблица № 3). По счетоводни данни от счетоводни регистри на „Планета-Г.“ ЕО ОД-Дневник на с/ка 400 „Доставчици“ (400/1 „Доставчици в лева“) и дневници на други кореспондиращи с/ки по делото, по фактурите, издадени от доставчиците на „Планета-Гард“ ЕООД са взети счетоводни записвания по дебита на с/ка 601 „Разходи за външни услуги“ (аналитични партии (601/ 21, 601/45, 601/68, 601/69, 601/70 с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) за отразяване на разходи за външни услуги, и по дебита на с/ка

453 „Разчети за ДДС“ (453/1 „Начислен данък за покупките“) е фактурирания данък за отразяване на разчети по ДДС (право на ДК), срещу кредитиране на с/ка 400 „Доставчици“ (400/1 „Доставчици в лева“) е общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС) за отразяване на задължения към доставчика. Само по две от фактурите, с пор. №№ 15 и 16 в Таблица № 4, вместо с/ка 601 „Разходи за външни услуги“, кореспондираща с/ка в счетоводните записвания се явява с/ка 600 „Разходи за материали (600/7), за изписване директно на разход, без преминаване (заприхождаване) през (в) материални счетоводни с/ки от група 30. Със следващи счетоводни записвания е де-битирана с/ка 400 „Доставчици“ (400/1 „Доставчици в лева“) срещу кредитиране на с/ка 500 „Каса в левове“ за отразяване на плащания по касов път по фактури на доставчици. Не се установяват счетоводни записвания за плащания по фактури, издадени от „Максремонт“ ЕООД (Таблица № 9).

„Интер партс България“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 15.04. 2015г. и е deregистрирано по ЗДДС на 25.06.2021 г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите на „Интер партс България“ ЕООД по делото, са издадени на „Планета-Гард“ ООД в периода от 05.02.2021г. до 22.03.2021г., когато доставчикът е бил регистрирано по ЗДДС лице. Според констатациите в Протокол № П-22221422135758-141-001/11.10.2022г. на ТД на НАП С. за извършена насрещна проверка на „Интер партс България“ ЕООД, във връзка с извършвана ревизия на „Планета - Гард“ ООД (1/33), дружеството не е представило исканите с ИПДПОЗЛ счетоводни данни, документи и писмени обяснения пред ТД на НАП. В преписката по делото не се намират оборотна ведомост, главна книга, извлечения от счетоводни регистри (с/ки) от отчетност на „Интер партс България“ ЕООД, които да послужат за установяване на водено счетоводство и счетоводни записвания по фактурите, издадени на „Планета - Гард“ ООД, по делото. В ИМ на НАП няма данни за подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО от „Интер партс България“ ЕООД за 2021г. В Търговския регистър (обявени актове) по Булстат на дружеството не се установява публикуване на ГФО за 2021г.

„АЕС Къмпани 2020“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 17.11. 2020 г. и е deregистрирано по ЗДДС на 07.09.2021г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите на „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД по делото, са издадени на „Планета-Гард“ ООД в периода от 12.04.2021г. до 25.05.2021 г., когато доставчикът е бил регистрирано по ЗДДС лице. Според констатациите в Протокол № П-22221022135755-141-001/09.09.2022г. на ТД на

НАП С. за извършена насрещна проверка на „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД,

във връзка е извършвана ревизия на „Планета - Гард“ ООД (1/92), дружеството не е представило исканите с ИПДПОЗЛ счетоводни данни, документи и писмени обяснения пред ТД на НАП. В преписката по делото не се намират оборотна ведомост, главна книга, извлечения от счетоводни регистри (с/ки) от отчетност на „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД, които да послужат за установяване на водено счетоводство и счетоводни записвания по фактурите, издадени на „Планета - Гард“ ООД, по делото. В ИМ на НАП има данни за подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО от „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД за 2021г., в която са декларирани общо приходи 1182705,23 лв., общо разходи 1181857,54 лв., счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 847,69 лв. В Търговския регистър (обявени актове) по Булстат на дружеството не се установява публикуване на ГФО за финансова 2021г.

„Зара 2019“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 13.07.2021г. и е deregистрирано по ЗДДС на 06.07.2022г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите на „Зара 2019“ ЕООД по делото, са издадени на „Планета-Гард“ ООД в периода от 20.07.2021г. до 28.07.2021г., когато доставчикът е бил регистрирано по ЗДДС лице. Според констатациите в Протокол № П-22220622135777-141-001/09.09.2022г. на ТД на НАП С. за извършена насрещна проверка на „Зара 2019“ ЕООД, във връзка с извършвана ревизия на „Планета - Гард“ ООД (1/97), дружеството не е представило исканите с ИПДПОЗЛ счетоводни данни, документи и писмени обяснения пред ТД на НАП. В преписката по делото не се намират оборотна ведомост, главна книга, извлечения от счетоводни регистри (с/ки) от отчетност на „Зара 2019“ ЕООД, които да послужат за установяване на водено счетоводство и счетоводни записвания по фактури, издадени на „Планета-Г.“ ООД, по делото. В ИМ на НАП няма данни за подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО от „Зара 2019“ ЕООД за 2021г. В Търговски регистър (обявени актове) по Булстат на дружеството, не се установява публикуване на ГФО за 2021г.

„Ю и С Комерс“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 09.10.2020г. и е deregистрирано по ЗДДС на 12.10.2021г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите на „Ю и С Комерс“ ЕООД по делото, са издадени на „Планета-Гард“ ООД в периода от 15.06.2021г. до 08.09.2021г., когато доставчикът е бил регистрирано по ЗДДС лице. Според констатациите в Протокол № П-22221022135785-141-001/16.08.2022г. на ТД на НАП С. за извършена насрещна проверка на „Ю и С Комерс“ ЕООД, във връзка с извършвана ревизия на „Планета-Гард“ ООД (2/199) и Декларация - Опис по делото (2/206), дружеството е представило искани с ИПДПОЗЛ счетоводни данни и документи пред ТД на НАП, в т.ч. договори, фактури,

протоколи, справка за контрагент „Планета Г.“, хронологични и аналитични регистри на с/ки 703 и 4532, главна книга, оборотна ведомост, касова книга, свидетелство за регистрация на фискално устройство, отчети от касов апарат за направени плащания, които се съдържат по делото (2/206-229). Оборотните ведомости, главни книги, хронологични и аналитични регистри на с/ки 703 и 453/2 са за месечни периоди, в т.ч. м.06.2021г., м.08.2021г. и м. 09.2021 г., в които са издадени фактури на „Планета-Гард“ ООД. По делото е приложен и Хронологичен регистър на с/ка 411, само за контрагент „Планета-Гард“ ООД. В него и в другите регистри, са видими счетоводни записвания по фактури, издадени на „Планета-Гард“ ЕООД по кредита на с/ка 703 „Приходи от продажби на услуги“ с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) и по кредита на с/ка 453 „Разчети за ДДС“ (453/2 „Начислен данък за продажбите“) с фактурирания данък, срещу дебитиране на с/ка 411 „Клиенти“ с общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС). Със следващи счетоводни записвания е кредитирана с/ка 411 „Клиенти“ срещу дебитиране на с/ка 501 „Каса в лева“, с общата фактурна стойност. Не са налични аналитични и синтетични регистри за годишен отчетен период 2021г. по делото. А съпоставимост в счетоводството се изследва само в годишен аспект. В ИМ на НАП има данни за подадена ГДД по чл. 92 ЗКПО от „Ю и С Комерс“ ЕООД за 2021г. Декларирани са общо приходи 3252805,52 лв., общо разходи 3199925,83 лв., счетоводен финансов резултат (печалба) в размер 52879,69 лв. В Търговски регистър (обявени актове) по Булстат на дружеството, не се установява публикуване на ГФО за 2021г.

„Каковски Консулт“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 16.11.2021г. и е deregистрирано по ЗДДС на 11.03.2022г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите на „Каковски Консулт“ ЕООД по делото, са издадени на „Планета-Гард“ ООД в периода от 23.11.2021г. до 25.11.2021г., когато доставчикът е бил регистрирано по ЗДДС лице. Според констатациите в Протокол № П-22220222135943-141-001/30.08.2022г. на ТД на НАП С. за извършена насрещна проверка на „Каковски Консулт“ ЕООД във връзка с извършвана ревизия на „Планета-Гард“ ООД (1/176) и Придружително писмо по делото (1/178), дружеството е представило искани с ИПДП ОЗЛ счетоводни данни и документи пред ТД на НАП, в т.ч. договори, фактури, протоколи, справка за клиент „Планета Г.“, хронологични и аналитични регистри на с/ки 703 и 4532, главна книга с натрупване, касова книга, свидетелство за регистрация на касов апарат, дневни отчети от касов апарат, които се съдържат по делото (1/178-192, 2 /193-197). Главната книга, хронологичен

и аналитичен регистър на с/ки 703 и на 453/2, са за месечен период 11.2021г., в който са издадени фактури на „Планета-Гард“ ООД. По делото е приложен и Хронологичен регистър на с/ка 411, само за клиент (партньор) „Планета-Гард“ ООД. В него и в другите регистри, са видими счетоводни записвания по фактури, издадени на „Планета - Гард“ ЕООД по кредита на с/ка 703 „Приходи от продажби на услуги“ с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) и по кредита на с/ка 453 „Разчети за ДДС“ (453/2 „Начислен данък за продажбите“) с фактурирания данък, срещу дебитиране на с/ка 411 „Клиенти“ е общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС). Със следващи счетоводни записвания е кредитирана с/ка 411 „Клиенти“ срещу дебитиране на с/ка 501 „Каса в лева“, с общата фактурна стойност. Не са налични оборотна ведомост, аналитични и синтетични регистри за годишен отчетен период 2021г. по делото. А съпоста- вимост в счетоводството се изследва само в годишен аспект. В ИМ на НАП има данни за подадена ГДД по чл. 92 ЗКПО от „Каковски Консулт“ ЕООД за 2021г. Декларирани са общо приходи 370742,50 лв., общо разходи 330 325,19 лв., счетоводен финансов резултат (печалба) в размер 40417,31 лв. В Търговския регистър (обявени актове) по Булстат на дружеството „Каковски Консулт“ ЕООД, не се установява публикуване на ГФО за 2021 г.

„Максремонт“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 10.01.2017 г. и е дерегистрирано по ЗДДС на 04.01.2022г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите на „Максремонт“ ЕООД по делото, са издадени на „Планета-Гард“ ООД в периода от 08.12.2021г. до 28.01.2022г. При това положение, две от процесите фактури с пор. №№ 20 и 21 в Таблица № 6 се явяват издадени в период, в който доставчикът е бил регистрирано по ЗДДС лице и две от процесите фактури с пор. №№ 22 и 23 в Таблица № 6 се явяват издадени в период, в който доставчикът е бил с прекратена регистрация по ЗДДС, т.е. дерегистрирано по ЗДДС лице. Според констатациите в Протокол № 1815286/08.09.2022г. на ТД на НАП С. за извършена насрещна проверка на „Максремонт“ ЕООД във връзка с извършвана ревизия на „Планета - Гард“ ООД (1/105), дружеството не е представило исканите с ИПДПОЗЛ счетоводни данни, документи и писмени обяснения пред ТД на НАП. В преписката по делото не се намират оборотна ведомост, главна книга, извлечения от счетоводни регистри (с/ки) от отчетност на „Максремонт“ ЕООД, които да послужат за установяване на водено счетоводство и счетоводни записвания по фактурите, издадени на „Планета - Гард“ ООД, по делото. В ИМ на НАП има данни за подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО от „Максремонт“ ЕООД за 2021г., в която са декларирани общо приходи 211362,54 лв., общо разходи

189514,42 лв., счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 21848,12 лв. В ИМ на НАП няма данни за подадена ГДД за 2022г. В Търговския регистър (обявени актове) по Булстат на дружеството не се установява публикуване на ГФО за 2021 и 2022г.

„Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 02.02.2022г. и е дерегистрирано по ЗДДС на 04.07.2022г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите на „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД по делото, са издадени на „Планета-Гард“ ООД в периода от 08.02.2022г. до 30.05.2022г., когато доставчикът е бил регистриран по ЗДДС лице. Според констатациите в Протокол № П-22220222135944-141-001/01.09.2022г. на ТД на НАП С. за извършена насрещна проверка на „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД, във връзка с извършвана ревизия на „Планета-Гард“ ООД (1/141) и Опис по делото (1/111), дружеството е представило искани с ИПДПОЗЛ счетоводни данни и документи пред ТД на НАП, в т.ч. договори, фактури, протоколи, хронологичен регистър справка клиент „Планета-Г.“, хронологични и аналитични регистри на с/ки 703 и 4532, главна книга, оборотна ведомост, касова книга, свидетелство за регистрация на касов апарат, дневни отчети за направени плащания, които се съдържат по делото (1/111-139). Оборотната ведомост е само за м.05.2022г., главните книги за м.03,04 и 05.2022г., хронологичните и аналитични регистри на с/ки 703 и 453/2 са за месечни периоди, в т.ч. м.02.2022г., м.03.2022г., м. 04.2022г. и м.05.2022г., в които са издадени фактури на „Планета-Гард“ ООД. По делото е приложен и Хронологичен регистър на с/ка 411, само за партньор „Планета-Гард“ ООД, който е за период 01,01,2022г. - 31.05.2022 г. В него и в другите регистри, са видими счетоводни записвания по фактури, издадени на „Планета-Гард“ ЕООД по кредита на с/ка 703 „Приходи от продажби на услуги“ с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) и по кредита на с/ка 453 „Разчети за ДДС“ (453/2 „Начислен данък за продажбите“) с фактурирания данък, срещу дебитиране на с/ка 411 „Клиенти“ с общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС). Със следващи счетоводни записвания е кредитирана с/ка 411 „Клиенти“ срещу дебитиране на с/ка 501 „Каса в лева“, с общата фактурна стойност. Не са налични аналитични и синтетични регистри за годишен отчетен период 2022г. по делото. А съпоставимост в счетоводството се изследва само в годишен аспект. В ИМ на НАП има данни за подадена ГДД по чл. 92 ЗКПО от „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД за финансова 2022г. Декларирани са общо приходи 1500263,00 лв., общо разходи 1438252,29 лв., счетоводен финансов резултат (печалба) в размер 62010,71 лв. В Търговски регистър (обявени актове) по Булстат на дружеството, не се установява

публикуване на ГФО за 2022г.

Посочено е, че фактурите, издадени от „Интер партс България“ ЕООД, „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД, „Зара 2019“ ЕООД, „Ю и С Комерс“ ЕООД, „Каковски Консулт“ ЕООД „Максремонт“ ЕООД и „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД на „Планета-Гард“ ЕООД са за услуги. Във фактурите на доставчиците, услугите не са описани по вид, количество и стойност, но в съпътстващи фактурите приемо-предавателни протоколи към договори за услуги с „Планета-Гард“ ЕООД (тези от тях, за които има такива документи по делото) услугите са отразени по вид, количество и стойност. При това положение, тук имат отношение чл. 6, ал. 5 от ЗСч във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 4 от ЗСч. В този смисъл, няма възможност доставките от първичните счетоводни документи (фактури) да се обвържат количествено и видово с посочените в т. 1 съпътстващи документи (приемо-предавателни протоколи), касаещи предаването на стоките, по причина, че услугите не са описани във фактурите. В т. 1 са представени счетоводните записвания по фактурите на доставчици по счетоводните регистри (дневници на с/ки) при „Планета-Гард“ ЕООД, от които е видно, че по фактурите, кореспондираща е с/ка 601 „Разходи за външни услуги“ и само по две от фактурите кореспондираща е с/ка 600 „Разходи за материали“. Или, във всички случаи става въпрос за осчетоводяването на текущ разход, без засягане на материални счетоводни с/ки от група 30 и за това, тук не е приложимо изследване на стокови потоци.

В съответствие с методологията на счетоводната отчетност (характеристика на счетоводните с/ки и тяхната кореспонденция) и индивидуалния вътрешен сметкоплан на дружеството, услугите не са материални ценности (ДМА, материали, стоки) и в този смисъл, те не се заприхождат в материални с/ки от група 20 или 30, а се отчитат като текущ разход в с/ки от група 60 „Разходи по икономически елементи“ (с/ка 601 „Разходи за външни услуги“). С/ките от група 60 се приключват със с/ки от група 61 (610) „Разходи за дейността“. При годишно приключване с/ките от група 61 „Разходи за дейността“ се приключват със с/ки от група 70 (702) „Приходи от продажби“, които са резултативни с/ки, не остават със салдо в Баланса и в края на отчетния период също се приключват, но със с/ка 122 „Печалби и загуби от текущата година“, в която се формира резултатът от дейността. В този смисъл, разходите за външни услуги се явяват част от себестойността и тяхната възвръщаемост, заедно с всички други разходи по осъществяването на дейността, се очаква с приходите от дейността, в годишен аспект.

Прието от вещото лице е, че по документи (фискални бонове) по делото

са видими плащания по касов път по фактури, издадени от „Интер партс България“ ЕООД, „Ю и С Комерс“ ЕООД, „Каковски Консулт“ ЕООД и „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД на „Планета-Гард“ ЕООД. По делото не се намират и не се представиха, както фактури, издадени от „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД, „Зара 2019“ ЕООД и „Максремонт“ ЕООД на „Планета-Гард“ ЕООД, така и документи (фискални бонове) за плащания по касов път по тях. От гледна точка на счетоводни регистри (дневник на с/ка 400 и с/ка 500) при „Планета-Гард“ ЕООД, са видими счетоводни записвания за плащания по фактури на „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД и „Зара 2019“ ЕООД и не се установяват счетоводни записвания за плащания по касов път по фактури на „Максремонт“ ЕООД (Таблица № 7 във връзка с Таблица № 5).

По отношение на отчитането на приходи от доставчиците по спорните фактури. В т. 1, в Таблица № 6 са представени счетоводни записвания по фактури издадени на „Планета-Гард“ ЕООД при трема от доставчиците „Ю и С Комерс“ ЕООД, „Каковски Консулт“ ЕООД и „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД, извлечени от хронологични и аналитични регистри от тяхна отчетност, които се съдържат по делото. От тях е видно осчетоводяването на приходи по фактури, след като кореспондираща в тези записвания е с/ка 703 „Приходи от продажби на услуги“, до размера на фактурната стойност без ДДС (данъчна основа). Но, както е посочено и в т. 1 счетоводните регистри са месечни, такива са и приложените по делото оборотни ведомости и главни книги, което е оскъдно (неизчерпателно) за база счетоводни данни за установяване на съответствие на аналитична със синтетична счетоводна отчетност и още по - малко, за анализ и преценка на водено счетоводство.

Констатирано е също така, че по отношение на работодател „Интер партс България“ ЕООД, в ИМ на НАП има данни за регистрирани действащи трудови договори за периода 01.02.2021г. - 31.03.2021г. Има данни за подадени уведомления по чл. 62 КТ към 31.03.2021г. Действащите трудови договори в посочения период са сключени с 4 лица, в т.ч. касиер с код по НКПД 52301001 - 1, мияч превозни средства (ръчно) с код по НКПД 91220001 - 1, общ работник е код по НКПД 96220001 - 1. Няма данни в ИМ за подадена справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на физически лица за 2021г.

По отношение на работодател „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД, в ИМ на НАП няма данни за регистрирани действащи трудови договори за периода 01.04.2021г. - 31.05.2021г. Няма данни за подадени уведомления по чл. 62 КТ към 31.05.2021г. Има данни в ИМ на НАП за подадена справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на 3 физически лица за 2021г.

По отношение на работодател „Зара 2019“ ЕООД, в ИМ на НАП има данни за регистрирани действащи трудови договори за периода 01.07.2021 г. - 31.07.2021 г. Има данни за подадени уведомления по чл. 62 КТ към 31.07.2021г. Действащите трудови договори в посочения период са сключени с 33 лица, в т.ч. касиер с код по НКПД 52301001 - 1, аниматор с код по НКПД 51133001 - 1, сервитьор с код по НКПД 51312004 - 11, готвач с код по НКПД 51202001 - 10, помощник готвач с код по НКПД 51202003 - 1, мияч съдове (ръчно) с код по НКПД 94120001 - 1, барман с код по НК ПД 51322001 - 5, салонен управител с код по НКПД 51312003 - 1, управител ресторант с код по НКПД 14123006 - 1, чистач/хигиенист с код по НКПД 91120004 - 1. Няма данни в ИМ на НАП за подадена справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на физически лица за 2021г.

По отношение на работодател „Ю и С Комерс“ ЕООД, в ИМ на НАП има данни за регистрирани действащи трудови договори за периода 01.06.2021 г. - 30.09.2021г. Има данни за подадени уведомления по чл. 62 КТ към 30.09.2021г. Действащите трудови договори в посочения период са сключени с 9 лица, в т.ч. експерт стопанска дейност с код по НКПД 242 16001 - 1, сътрудник индустриални отношения с код по НКПД 41103011-1, координатор дейности с код по НКПД 44193010 - 1, технически ръководител с код по НКПД 41102006 - 1, отчетник с код по НКПД 44193011-1, специалист търговия с код по НКПД 33393003 - 1, организатор дейности с код по НКПД 51693008 - 1, технически организатор с код по НКПД 41102007- 1. Има данни в ИМ на НАП за подадена справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на 3 физически лица за 2021г.

По отношение на работодател „Каковски Консулт“ ЕООД, в ИМ на НАП няма данни за регистрирани действащи трудови договори за периода 01.11.2021г. - 30.11.2021г. Няма данни за подадени уведомления по чл. 62 КТ към 30.11.2021г. Няма данни в ИМ на НАП за подадена справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на физически лица за 2021г.

По отношение на работодател „Максремонт“ ЕООД, в ИМ на НАП има данни за регистрирани действащи трудови договори за периода 01.12.2021 г. - 31.01.2022г. Има данни за подадени уведомления по чл. 62 КТ към 31.01.2022г. Действащите трудови договори в посочения период са сключени с 5 лица, в т.ч. чистач/хигиенист с код по НКПД 91120004 - 1, рецепционист с код по НКПД 42262003 - 1, общ работник с код по НКПД 96220001 - 1, администратор хотел с код по НКПД 42243002 - 1, технически сътрудник с код по НКПД 41102005- 1. Няма данни в ИМ на НАП за подадена справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи

на физически лица за 2021г./2022г.

По отношение на работодател „Ел Кам Инженеринг“ ЕООД, в ИМ на НАП има данни за регистрирани действащи трудови договори за периода 01.02. 2022 г. - 31.05.2022г. Има данни за подадени уведомления по чл. 62 КТ към 31.05.2022г. Действащите трудови договори в посочения период са сключени с 6 лица, в т.ч. техник поддръжка на сгради и машини с код по НКПД 31233006 - 2, монтьор двигатели на МПС с код по НКПД 72312005 - 3, координатор дейности с код по НКПД 24316001 - 1. Има данни в ИМ на НАП за подадена справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на 3 физически лица за 2021г.

В експертизата се сочи, че в Оборотната ведомост на „Планета-Гард“ ЕООД за 2021г. и 2022г. има разкрита с/ка 205 „Транспортни средства“ със салдо 11804,94 лв. В оборотните ведомости на „Ю и С Комерс“ ЕООД, „Каковски Консулт“ ЕО ОД и „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД, за които има счетоводни данни по делото, не се установят с/ки за ДМА, в т.ч. за транспортни средства. Не се съдържат по делото и не се представиха от счетоводството на „Планета- Гард“ ЕООД документи и счетоводни данни, които да се отнасят за транспорт във връзка с фактурираните доставки на услуги, със собствени или наети транспортни средства и назначени шофьори. Не се представиха и фактури за ползвани услуги от доставчици (превозвачи) и свързани с тях счетоводни записвания, които да са относими към процесите доставки. Такива не са приложени и към документите на доставчиците, по делото. Посочено е, че извършваната дейност от „Планета - Гард“ ЕООД през ревизирия период е частна охранителна дейност, без използване на технически системи за сигурност. Според сключените договори и издадени фактури от доставчици на „Планета - Гард“ ЕООД, се касае за услуги по изработка и по доставка и монтаж на кабели и елементи за изграждане на периметрова охранителна система Ajax systems, каквато е необходима на дружеството.

В ССЕ е констатирано също така, че „Планета - Гард“ ЕООД е сключило договори за охранителни услуги с „Искърмаш“ ЕАД, Сдружение „Агенция С. Прес“ и „Пътинвест Инженеринг“ ЕАД, на посочени от тях обекти. По издадени фактури на тези клиенти, „Планета - Гард“ ЕООД е отчело приходи от охранителна дейност. В ГДД по чл. 92 от ЗКПО на „Планета - Гард“ ЕООД за 2021г. са деклариран общо приходи в размер на 160411,78 лв. Видно от ОПР и от Оборотната ведомост на дружеството, приходите са от продажби на услуги. В ГДД по чл. 92 от ЗКПО на „Планета - Гард“ ЕООД за 2022г. са деклариран общо приходи в размер на 152485,92 лв. Видно от ОПР и от Оборотната ведомост на

дружеството, приходите са от продажби на услуги.

Вещото лице е приело, че счетоводството на „Планета Гард“ ООД е организирано и водено съобразно изискванията на ЗСч и СС. Формата на счетоводството е двустранна (с приложение на двустранни счетоводни записвания), с възможност за синхронизирано хронологично (текущо) и систематизирано (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане. Заведени са синтетични и аналитични счетоводни регистри (с/ки), в т.ч. оборотна ведомост главна книга, сметки, с натрупвания (обороти) и приключване по (на) приходни и разходни с/ки, с обороти и салда по с/ки за активи, разчетни и други с/ки. Счетоводните записвания по отношение на процесите фактури, които са от 2021г. и от 2022г., са съобразени с методологията на счетоводната отчетност и с вътрешен (индивидуален) сметкоплан. В този смисъл, остава неясно защо дружеството към настоящия момент не притежава част от процесите фактури издадени от доставчици, (след като не се съдържат по делото и не ги представя), при положение, че по тях е купувач и оригиналните първични документи (фактури), както и съпътстващи ги документи, би следвало да се съхраняват в счетоводната му отчетност. От представените документи е видимо наличие на годишно счетоводно приключване с изготвяне на ГФО, в т.ч. Счетоводен баланс (СБ), Отчет за приходите и разходите (ОПР) и др. отчетни форми. Не е видимо публикуване на ГФО за 2021г. и за 2022г. в сайта на Търговския регистър (обявени актове) по Булстат на дружеството. „Планета Гард“ ООД е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с деклариран приходи и разходи от дейност за 2021г. и 2022г. пред НАП, които са по делото Що се касае до счетоводствата на доставчиците, по отношение на три от тях, в т.ч. „Ю и С Комерс“ ЕООД, „Каковски Консулт“ ЕООД и „Ел Кам Инженеринг 2020“ ЕООД, са представени пред ТД на НАП и по делото се намират извлечения от хронологични и аналитични регистри от тяхна счетоводна отчетност, които дават индикация за счетоводно отчитане, но не са достатъчни по обем и по съдържание за преценка на водено счетоводство. Както е посочено в т. 1, счетоводните регистри са месечни, такива са и приложените по делото оборотни ведомости и главни книги, които представляват оскъдна (неизчерпателна) информация за база счетоводни данни за установяване на съответствие на аналитична със синтетична счетоводна отчетност и за анализ и преценка на водено счетоводство, които следва да са в годишен аспект. Не са представени пред ТД на НАП и по делото не се съдържат счетоводни данни от отчетност на „И. партс България“ ЕО ОД, „АЕС Къмпани 2020“ ЕООД, „Зара 2019“ ЕООД, „Максремонт“ ЕООД

В експертизата също така се сечи, че, по делото са представени от ТД на

НАП отчетни регистри - дневници за покупки и продажби и СД по ЗДДС на „Планета-Гард“ ЕООД и на доставчиците, за съответните данъчни периоди, от които се установи:

Фактурите, издадени от доставчиците на „Планета-Гард“ ЕООД по делото, са отразени (включени) в отчетните регистри по ЗДДС - Дневници за покупките, респективно в СД по ЗДДС на „Планета - Гард“ ЕООД, за съответните данъчни периоди, видно от представените регистри по делото.

Фактурите, издадени от доставчици на „Планета-Гард“ ЕООД по делото, са отразени (включени) в отчетните регистри по ЗДДС - Дневници за продажбите, респективно в СД по ЗДДС на доставчиците, за съответните данъчни периоди по делото, с изключение на фактурите издадени от „Макс ремонт“ ЕООД, които не са включени в Дневниците за продажбите и СД по ЗДДС на доставчика за съответните данъчни периоди, и предвид забележката, направена по отношение на отразяването на две от фактурите на „Интер партс България“ ЕООД в Дневника за продажбите, в Таблица № 10.

Видно от писма и справки от ТД на НАП по делото, доставчиците са ДЗЛ с неиздължения по ЗДДС, с изключение на „Ю и С Комерс“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 във връзка с ал. 5 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Относно твърденията за нищожност на РА, поради извършване на ревизията от некомпетентен орган, поради това че дружеството е било регистрирано в ТД на НАП С., а ревизията е извършена от органи по приходите от ТД на НАП В. Т., без да спазени разпоредбите на ДОПК за

възлагане на ревизия, както и разпоредбите на ЗНАП и ЗДСл за командироване на служители.

Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал.6 от ДОПК – „Правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор...“.

Видно от представените доказателства е, че са издадени Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021г. на изпълнителен директор на НАП, съответно Заповед № З-ЦУ-753/05.05.2022г. на заместник изпълнителен директор на НАП, с която са определени органите по приходите, за които не са прилагат правилата на чл. 7. ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Сред тези органи е М. И. Д. на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В. Т., от която е възложено ревизионното производство на „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД. Също така със Заповед № З-ЦУ-1216/01.07.2022г. на заместник изпълнителен директор на НАП, на основание чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, е определено, контролните производства по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта, да бъдат възложени от началници на сектори, посочени в заповед с № З-ЦУ-753/05.05.2022г. и определени от директора на ТД на НАП С. със заповед с № РД-01-245/05.05.2022г. Според същата на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, във връзка с чл. 112, ат. 2, т. 1 от ДОПК и заповед с №З-ЦУ-753/05.05.2022г., са определени служителите, изпълняващи функциите на компетентен орган по чл. 112. ал. 2, т. 1 от ДОПК, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, като такъв се явява и С. Д. Ц.-главен инспектор по приходите. Предвид направените по-горе констатации и представените по делото доказателства, че Ревизионен акт /РА/ №Р-22220222003285-091-001 от 22.12.2022г., издаден от М. И. Д. – орган, възложил ревизията и С. Д. Ц. – ръководител на ревизията, е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 12, ал. 6 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК Ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Компетентността на органа, подписал посочените по- горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпреденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Спор по фактите между страните не е налице, поради което предмет на анализ се явява единствено тяхната правна оценка.

При анализа на твърденията на страните и доказателствата по делото, съдът прави извод, че по същество спорът в производството се свежда до материалната законосъобразност на акта, във връзка с отказаното право на признаване на данъчен кредит, за частта от доставките, посочени в РА

/съответно РД/, предмет на оспорване в административното и съдебното производство, потвърден с Решението на Директора на Дирекция „ОДОП“, поради липса на реалност на доставките, за процесния период и необоснованост на изводите на ревизиращите органи относно липсата на доказателства, удостоверяващи действителни доставки на стоки и услуги от преките доставчици на жалбоподателя.

От своя страна жалбоподателят оспорва материалната законосъобразност на този извод, като твърди, че доставките са реално осъществени, поради наличието на изискуемите съпровождащи доставките първични документи, тяхното надлежно счетоводно отразяване, като сочи, че не е съобразена спецификата на икономическата дейност на ревизираното лице. Излага съображения, че надлежното счетоводно отразяване, наличието на договори, протоколи за приемане, платежни документи за извършени разплащания налични при ревизираното лице, в достатъчна степен обосновават ползването на данъчен кредит. Посочва, че не носи отговорност за действия или бездействия на доставчиците си.

По отношение на материалната законосъобразност на РА, във връзка с констатациите на органите по приходите за липсата на реалност на доставките, следва да се посочи в принципен план, че :

Правото на приспадане на данъчен кредит е сложен фактически състав, който поражда правните си последици само ако са налице всички негови елементи. Това право е свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Като доставката на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставката на услуга е всяко извършване на услуга.

Изводът за липса на реална доставка следва да се базира на: установени факти и обстоятелства от обективната действителност и техния анализ чрез прилагане на определени логически правила. Съдът следва да установи, дали изводът за липса на реална доставка е основан на правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени в хода на ревизионното производство. Като в тежест на ревизираното лице е да докаже, реалността на доставките, като благоприятен за него факт, свързан с възникване на правото на данъчен кредит. От своя страна, съдът следва да направи преценка, дали изводът на ревизиращите органи за липса на реални доставки е логически и правно обоснован.

Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност и като такъв, при настъпването му остават следи и за него са налични доказателства. Доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Всяка

от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства, удостоверяващи осъществяването на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Законът е въвел задължението за субекта ползващ данъчен кредит -да докаже материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на приспадане. Това задължение съществува и за жалбоподателя по настоящото дело. Този извод се извежда от разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, според което задълженото лице следва да докаже благоприятните за него факти. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС и СЕС. Правото на данъчен кредит е субективно притежателно право с насрещен субект приходната администрация, поради което според чл. 154 от ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, във връзка с чл. 144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е за жалбоподателя.

Според съдебния състав, в настоящото производство жалбоподателя „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД не доказва наличието на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит.

От събраните писмени доказателства, се установява, че част от фактурите и съпровождащи документи относно спорните доставки се съхраняват от ревизираното лице, като всички фактури са надлежно счетоводно отразени в неговото счетоводство, същото разполага и с доказателства за извършвани разплащане в брой по наличните фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „ЮИС КОМЕРС“ ЕООД за данъчни периоди м.06.2021г., м. 09.2021г. с 6 бр. фактури, а именно с № [ЕГН],[ЕИК], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН]- не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, че не са представени данни за лицата извършили услугите и видовете работа, извършени по количества и единична цена, търговската кореспонденция с доставчика, документи и справки през кой период и на кой конкретен обект са извършени услугите. Отчетено е, че „ЮИС КОМЕРС“ ЕООД за периода е имало наети по трудови правоотношения 6 лица на длъжности „експерт стопанска дейност“, „координатор дейности“, „технически изпълнител“, „отчетник“, „специалист търговия“ и „технически организатор“, във връзка с което е направен и извод, че дружеството не е имало кадрови и технически ресурс да изпълни фактурираната доставка. Акцентирано е и

на това, че дружествата не са предоставили данни, от които да може да бъде идентифицирано кога, на кой обект и от кое лице е изпълнена сочената във фактурата доставка. Сочи се също така, че предмет на доставка са родови определени вещи, като същевременно липсват каквито и да е данни за индивидуализация на тези вещи, произход, складови бази, транспорт. Безспорно е установено, че доставчика на стоките не е предоставил доказателства за произхода им и дали посочените във фактурите вложени стоки са били във владение на „ЮИС КОМЕРС“ ЕООД, за да може да същите да бъде извършена услугата по техния монтаж и съответно да бъдат предадени на жалбоподателя. Не са установени и обективни данни за възможност за съхранение на стоките преди монтажа им и къде е ставало това. Липсват и доказателства, че доставчика е разполагал с необходимите персонал, материали, активи и транспорт. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, които единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били събрани доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ и приобщените писмени доказателства. В хода на съдебното производство не се представиха доказателства за точното време, място на извършените доставки и лицата които са ги осъществили, за да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Съдът, отчете и специфичният предмет на доставките – услуги по монтаж на кабели за изграждане на периметрова охранителна система Ajax systems, доставка и монтаж на FTP кабел, датчик за движение, ПИР, завеса и монтажна плоча. Въпросните доставки са свързани с специфични технически познания и умения за осъществяването им, в тази връзка за изпълнението на същите дружеството доставчик е следвало да разполага с назначен и квалифициран персонал, за което не са представени никакви доказателства. Твърденията в насока, че тези доставки са осъществени от наети външни лица, също се явяват голословни, тъй като не са подкрепени с доказателства. Съдът, приема извода на органите по приходите за фиктивност на доставките, предвид липсата на информация за периода на извършване на доставките и на кой конкретен обект са извършени същите- за обосноваване и правилност. Като следва да бъде посочено, че ако са били извършени действителни доставки на посочените услуги свързани с дейността на дружеството жалбоподател /частна охранителна дейност, без използване на технически системи за

сигурност/, то те следва да разполага с точни адреси и време на извършване на доставките с оглед осъществяване на дейността по охрана на въпросните обекти. Друг е въпросът, че посочената дейност на дружеството- охранителна дейност, без използване на технически системи за сигурност, по никакъв начин не кореспондира с възлагането на изграждането именно на технически системи за сигурност. Съдът, не приема възражението на жалбоподателя, че наличните фактури, договори, приемо-приемателни протоколи, както и редовното им счетоводно отразяване и представените доказателства за разплащане в брой доказват реалността на доставките. Следва да се посочи, че тези обстоятелства са оценени от съдебния състав, но съпоставени към гореизложените установени по делото факти, не могат сами по себе си да доведат до извод за реалност на твърдените доставки, тъкмо напротив, липсата на кадрово и материално обезпечение у доставчика, липсата на доказателства за произход на родово определените вещи, липсата на точни данни за време, място на извършване на доставките, липсата на данни за транспорт на стоките- са комплекс от доказани обстоятелства, който безспорно установяват фиктивност на спорните доставки в конкретния случай.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „ЮИС КОМЕРС“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и

фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 6 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „КАКОВСКИ - КОНСУЛТ“ ЕООД за данъчен период м. 11.2021г. с 2бр. фактури, с №[ЕГН] и [ЕГН]- не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, а именно, че не са представени данни за лицата извършили услугите и видовете работа, извършени по количества и единична цена, търговската кореспонденция с доставчика, документи и справки през кой период и на кой конкретен обект са извършени услугите. Отчетено е, че „КАКОВСКИ - КОНСУЛТ“ ЕООД за периода е нямало назначени лица, във връзка с което е направен и извод, че дружеството не е имало кадрови и технически ресурс да изпълни фактурираната доставка. Посочено е, че дружествата не са предоставили данни от които да може да бъде идентифицирано кога, на кой обект и от кое лице е изпълнена сочената във фактурата доставка. Сочи се също така, че предмет на доставка са родови определени вещи, като същевременно липсват каквито и да е данни за индивидуализация на тези вещи, произход, складови бази, транспорт. Безспорно е установено, че доставчика на стоките не е предоставил доказателства за произхода им и дали посочените във фактурите вложени стоки са били във владение на „КАКОВСКИ - КОНСУЛТ“ ЕООД, за да може да същите да бъде извършена услугата по техния монтаж и съответно да бъдат предадени на жалбоподателя. Не са установени и обективни данни за възможност за съхранение на стоките и къде е ставало това, преди техния монтаж. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, които единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ и приобщените писмени доказателства. В хода на съдебното производство не се представиха доказателства за точното време, място на извършените доставки и лицата които са ги осъществили, за да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от

преките доставчици на ревизираното лице. Съдът, отчете и специфичният предмет на доставките – услуги по монтаж на кабели и елементи за изграждане на периметрова охранителна система Ajax systems. Въпросните доставки са свързани с специфични технически познания и умения за осъществяването им, в тази връзка за изпълнението на същите дружеството доставчик е следвало да разполага с назначен и квалифициран персонал, за което не са представени никакви доказателства. Твърденията в насока, че тези доставки са осъществени от наети външни лица, също се явяват голословни, тъй като не са подкрепени с доказателства. Съдът, приема извода на органите по приходите за фиктивност на доставките, предвид липсата на информация за периода на извършване на доставките и на кой конкретен обект са извършени същите- за напълно резонен. Като следва да бъде посочено, че ако са били извършени действителни доставки на посочените услуги свързани с дейността на дружеството жалбоподател /частна охранителна дейност, без използване на технически системи за сигурност/, то те следва да разполага с точни адреси и време на извършване на доставките с оглед осъществяване на дейността по охрана на въпросните обекти. Съдът, не приема възражението на жалбоподателя, че наличните фактури, договори, приемо-приемателни протоколи, както и редовното им счетоводно отразяване и представените доказателства за разплащане в брой доказват реалността на доставките. Следва да се посочи, че тези обстоятелства са оценени от съдебния състав, но съпоставени към гореизложените установени по делото факти, не могат сами по себе си да доведат до извод за реалност на твърдените доставки, тъкмо напротив, липсата на кадрово и материално обезпечение у доставчика, липсата на доказателства за произход на родово определените вещи, липсата на точни данни за време, място на извършване на доставките, липсата на данни за транспорт на стоките- са комплекс от доказани обстоятелства, който безспорно установяват фиктивност на спорните доставки в конкретния случай.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално

прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „КАКОВСКИ - КОНСУЛТ“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 2 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „ЕЛ КАМ ИНЖЕНЕРИНГ 2020“ ЕООД за данъчен период м. 02.2022г.- м.05.2022г. с 9 бр. фактури, с №[ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН]- не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, а именно, че не са представени данни за лицата извършили услугите и видовете работа, извършени по количества и единична цена, търговската кореспонденция с доставчика, документи и справки през кой период и на кой конкретен обект са извършени услугите. Отчетено е, че „ЕЛ КАМ ИНЖЕНЕРИНГ 2020“ ЕООД за периода от м. 02.2022г. до м. 03.2022г. не нямало назначени лица, а в периода м. 03.2022г. до м. 05.2022г. е имало назначени 4 лица на трудово правоотношение, на длъжности – „техник поддръжка сгради и машини“, „монтър на двигатели на МПС“ и „анализатор проучване на пазари“, във връзка с което е направен и извод, че дружеството не е имало кадрови и технически ресурс да изпълни фактурираната доставка. Посочено е, че дружествата не са предоставили данни от които да може да бъде идентифицирано кога, на кой обект и от кое лице е изпълнена сочената във фактурата доставка. Сочи се също така, че предмет на доставка са родови определени вещи, като същевременно липсват каквито и да е данни за индивидуализация на тези вещи, произход, складови бази,

транспорт. Безспорно е установено, че доставчика на стоките не е предоставил доказателства за произхода им и дали посочените във фактурите вложени стоки са били във владение на „ЕЛ КАМ ИНЖЕНЕРИНГ 2020“ ЕООД, за да може да същите да бъде извършена услугата по техния монтаж и съответно да бъдат предадени на жалбоподателя. Не са установени и обективни данни за възможност за съхранение на стоките и къде е ставало това, преди техния монтаж. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, които единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ и приобщените писмени доказателства. В хода на съдебното производство не се представиха доказателства за точното време, място на извършените доставки и лицата които са ги осъществили, за да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Съдът, отчете и специфичният предмет на доставките – услуги по монтаж на кабели и елементи за изграждане на периметрова охранителна система Ajax systems, доставка и монтаж на FTP кабел, видеорекодер, датчик за движение, ПИР, завеса, видеонаблюдение-онлайн и монтажна плоча. Въпросните доставки са свързани с специфични технически познания и умения за осъществяването им, в тази връзка за изпълнението на същите дружеството доставчик е следвало да разполага с назначен и квалифициран персонал, за което не са представени никакви доказателства. Твърденията в насока, че тези доставки са осъществени от наети външни лица, също се явяват голословни, тъй като не са подкрепени с доказателства. Съдът, приема извода на органите по приходите за фиктивност на доставките, предвид липсата на информация за периода на извършване на доставките и на кой конкретен обект са извършени същите- за правилен. Като следва да бъде посочено, че ако са били извършени действителни доставки на посочените услуги свързани с дейността на дружеството жалбоподател /частна охранителна дейност, без използване на технически системи за сигурност/, то те следва да разполага с точни адреси и време на извършване на доставките с оглед осъществяване на дейността по охрана на въпросните обекти. Съдът, не приема възражението на жалбоподателя, че наличните фактури, договори, приемо-приемателни протоколи, както и редовното им счетоводно отразяване и представените доказателства за разплащане в брой доказват

реалността на доставките. Следва да се посочи, че тези обстоятелства са оценени от съдебния състав, но съпоставени към гореизложените установени по делото факти, не могат сами по себе си да доведат до извод за реалност на твърдените доставки, тъй като напротив, липсата на кадрово и материално обезпечение у доставчика, липсата на доказателства за произход на родово определените вещи, липсата на точни данни за време, място на извършване на доставките, липсата на данни за транспорт на стоките - са комплекс от доказани обстоятелства, които безспорно установяват фиктивност на спорните доставки в конкретния случай.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „ЕЛ КАМ ИНЖЕНЕРИНГ 2020“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 9 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „ИНТЕР

ПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за данъчен период м. 02.2021г.- м.03.2021г. с 5 бр. фактури, с №[ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН]- не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на това, че представените данъчни фактури и фискални бонове, и извършено коректно отразяване в счетоводството на РЛ, не могат сами по себе си да обосноват реалност на доставките. Посочено е, че издаването на фактури, не означава, че е извършена доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Едновременно с това са посочили, че при действително извършени доставки следва, както доставчикът, така и получателят да притежават доказателства за това. Направено е заключението, че не са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчиците да изпълняват фактурираните стоки и услуги, а също така, че не са налице доказателства за наличие на резултат от фактурираните услуги. Отчетено е, че „ИНТЕР ПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за периода от м. 02.2021г. до м. 03.2021г. е имало назначени 3 лица на трудово правоотношение, на длъжности – „касиер“, „мияч“ и „общ работник“, във връзка с което е направен и извод, че дружеството не е имало кадрови и технически ресурс да изпълни фактурираната доставка. Съдът отчита, че от наличните доказателства, а именно представените фактури, дори не може да бъде установен предмета на доставката, тъй като по същите е изписано единствено „плащане по договор“, същевременно обаче въпросните договори, по които се твърди, че е извършена доставката- не са представени, в тази връзка дори не може да бъде преценено дали въпросните доставки са свързани или не с дейността на жалбоподателя. От ревизираното дружество реално са били представени единствено спорните фактури и касови бонове за плащане в брой. Не са представени договорите, приемо- предавателни протоколи, доказателства сочещи за осъществен транспорт, такива свързани с кадровата и материална обезпеченост или други доказателства за извършване на доставките. Всичко това, преценено в своята съвкупност води до извода за фиктивни доставки, който единствено са частично документално обезпечени, без реално да са осъществени. В съдебното производство са били приобщени доказателства, които подкрепят гореизложеното, предвид заключението на ССЕ и приобщените писмени доказателства. В хода на съдебното производство не се представиха доказателства от жалбоподателя за вида на доставките, точното време, място на извършените доставки и лицата който са ги осъществили, за да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Съдът, не споделя възражението на жалбоподателя, че

наличните фактури, редовното им счетоводно отразяване и представените доказателства за разплащане в брой, доказват реалността на доставките. Следва да се посочи, че тези обстоятелства са оценени от съдебния състав, но същите съпоставени към гореизложените установени по делото факти, не могат сами по себе си да доведат до извод за реалност на твърдените доставки, тъкмо напротив, липсата на кадрово и материално обезпечение у доставчика, липсата на доказателства за произход, липсата на точни данни за време, място на извършване на доставките, липсата на данни за транспорт, липса на договори и протоколи за доставка на стоките, респективно извършване на услугите, неустановяване дори на конкретния предмет на доставките и дали същият е свързан с дейността на дружеството- са комплекс от доказани обстоятелства, който безспорно установяват фиктивност на спорните доставки в конкретния случай.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „ИНТЕР ПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на

приспадане на данъчен кредит по посочите 5 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „ЗАРА 2019“ ЕООД за данъчен период м. 07.2021г. с 2 бр. фактури, с №[ЕГН] и [ЕГН]-не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на това, че извършено отразяване в счетоводството на РЛ, не могат сами по себе си да обосноват реалност на доставките. Посочено е, че издаването счетоводното осчетоводяване, не означава, че е извършена доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Едновременно с това са посочили, че при действително извършени доставки следва, както доставчикът, така и получателят да притежават доказателства за това. Направено е заключението, че не са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчиците да изпълняват фактурираните стоки и услуги, а също така, че не са налице доказателства за наличие на резултат от фактурираните услуги. Отчетено е, че „ЗАРА 2019“ ЕООД за периода от 07.2021г е имало назначени 33 лица на трудово правоотношение, на длъжности – „касиер“, „аниматор“, „сервитьор“, „готвач“, „помощник готвач“, „мияч съдове“, „барман“, „салонен управител“, „управител ресторант“ и „чистач/хигенист“ във връзка с което е направен и извод, че дружеството не е имало кадрови и технически ресурс да изпълни фактурираните доставки. Посочено е, че дружествата не са предоставили данни, от които да може да бъде идентифицирано кога, къде и от кое лице е изпълнена сочената във фактурата доставка. От ревизираното дружество не са представени каквито и да е доказателства за спорните доставки. Не са представени договори, приемо- предавателни протоколи, дори и самите фактури, доказателства за плащане или други доказателства за извършване на доставките. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, които единствено са документално отчетени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ и приобщените писмени доказателства. В хода на съдебното производство не се представиха доказателства за точното време, място на извършените доставки и лицата които са ги осъществили, за да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Съдът, приема извода на органите по приходите за фиктивност на доставките, предвид липсата на информация за периода на извършване на доставките и къде са

извършени същите- за напълно резонен. Съдът, не споделя възражението на жалбоподателя в насока, че редовното счетоводно отразяване на посочените фактури, доказват реалността на доставките. Следва да се посочи, че това обстоятелство само по себе си, съпоставено към гореизложените установени по делото факти, не може да доведе до извод за реалност на твърдените доставки. Липсата на каквито и да е доказателства за осъществяване на доставка- фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, доказателства за извършено плащане, липсата на кадрово и материално обезпечение у доставчика, липсата на точни данни за време, място на извършване на доставките - са комплекс от доказани обстоятелства, който безспорно установяват фиктивност на спорните доставки в този случай.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на счетоводното отразяване на фиктивни доставки, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „ЗАРА 2019“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 2 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД за данъчен период м. 12.2021г. до м.01.2022г. с 4 бр. фактури, с № [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН] - не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на това, че извършено отразяване в счетоводството на РЛ, не могат сами по себе си да обосноват реалност на доставките. Посочено е, че издаването счетоводното осчетоводяване, не означава, че е извършена доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Едновременно с това са посочили, че при действително извършени доставки следва, както доставчикът, така и получателят да притежават доказателства за това. Направено е заключението, че не са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчиците да изпълняват фактурираните стоки и услуги, а също така, че не са налице доказателства за наличие на резултат от фактурираните услуги. Отчетено е, че „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД за периода от 07.2021г. е имало назначени 5 лица на трудово правоотношение, на длъжности – „чистач/хигенист“, „рецепционист“, „общ работник“, „администратор хотел“ и „технически сътрудник“ във връзка с което е направен и извод, че дружеството не е имало кадрови и технически ресурс да изпълни фактурираните доставки. Посочено е, че дружествата не са предоставили данни, от които да може да бъде идентифицирано кога, къде и от кое лице е изпълнена сочената във фактурата доставка. От ревизираното дружество не са представени каквито и да е доказателства за спорните доставки. Не са представени договори, приемо- предавателни протоколи, дори и самите фактури, доказателства за плащане или други доказателства за извършване на доставките. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, който единствено са документално отчетени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ и приобщените писмени доказателства. В хода на съдебното производство не се представиха доказателства за точното време, място на извършените доставки и лицата които са ги осъществили, за да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Съдът, приема извода на органите по приходите за фиктивност на доставките, предвид липсата на информация за периода на извършване на доставките и къде са извършени същите- за напълно резонен. Съдът, не споделя възражението

на жалбоподателя в насока, че редовното счетоводно отразяване на посочените фактури, доказват реалността на доставките. Следва да се посочи, че това обстоятелство само по себе си, съпоставено към гореизложените установени по делото факти, не може да доведе до извод за реалност на твърдените доставки. Липсата на каквито и да е доказателства за осъществяване на доставка- фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, доказателства за извършено плащане, липсата на кадрово и материално обезпечение у доставчика, липсата на точни данни за време, място на извършване на доставките - са комплекс от доказани обстоятелства, които безспорно установяват фиктивност на спорните доставки в този случай. В допълнение следва да се посочи, че две от осчетоводените в фактури, а именно: [ЕГН] и [ЕГН] са издадени след прекратяване на регистрацията по ЗДДС на „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД, което потвърждава извода за фиктивност на доставките.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на счетоводното отразяване на фиктивни доставки, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на

приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 2 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД за данъчен период м. 04.2021г. – м.05.2021г. с 4 бр. фактури, с №[ЕГН], [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН]- не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на това, че извършено отразяване в счетоводството на РЛ, не могат сами по себе си да обосноват реалност на доставките. Посочено е, че издаването счетоводното осчетоводяване, не означава, че е извършена доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Едновременно с това са посочили, че при действително извършени доставки следва, както доставчикът, така и получателят да притежават доказателства за това. Направено е заключението, че не са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчиците да изпълняват фактурираните стоки и услуги, а също така, че не са налице доказателства за наличие на резултат от фактурираните услуги. Отчетено е, че „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД за периода м. 04.2021г. – м.05.2021г. няма данни да е имало наети на трудово правоотношение лица, във връзка с което е направен и извод, че дружеството не е имало кадрови и технически ресурс да изпълни фактурираните доставки. Посочено е, че дружествата не са предоставили данни, от които да може да бъде идентифицирано кога, къде и от кое лице е изпълнена сочената във фактурата доставка. От ревизираното дружество не са представени каквито и да е доказателства за спорните доставки. Не са представени договори, приемо- предавателни протоколи, дори и самите фактури, доказателства за плащане или други доказателства за извършване на доставките. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, които единствено са документално отчетени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ и приобщените писмени доказателства. В хода на съдебното производство не се представиха доказателства за точното време, място на извършените доставки и лицата които са ги осъществили, за да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Съдът, приема извода на органите по приходите за фиктивност на доставките, предвид липсата на информация за периода на извършване на доставките и къде са

извършени същите- за напълно резонен. Съдът, не споделя възражението на жалбоподателя в насока, че редовното счетоводно отразяване на посочените фактури, доказват реалността на доставките. Следва да се посочи, че това обстоятелство само по себе си, съпоставено към гореизложените установени по делото факти, не може да доведе до извод за реалност на твърдените доставки. Липсата на каквито и да е доказателства за осъществяване на доставка- фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, доказателства за извършено плащане, липсата на кадрово и материално обезпечение у доставчика, липсата на точни данни за време, място на извършване на доставките - са комплекс от доказани обстоятелства, който безспорно установяват фиктивност на спорните доставки в този случай.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на счетоводното отразяване на фиктивни доставки, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочените 4 бр. фактури.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са представени доказателства, опровергаващи изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на процесните доставки, въпреки изричните указания от страна на съда- в тази насока. Не са представени други доказателства, различни от събраните в хода на ревизионното производство, които да установят чрез пълно и главно доказване реалност на доставки предмет на спора, поради което и въз основа на изложените по-горе мотиви, съдът приема, че РА, в оспорената част е материално законосъобразен. Съдебният състав намира, че от доказателства по делото се установява, че злоупотребата с ДДС по всяка от проверяваните доставки е обусловена от действия на ревизираното лице, насочени към създаване на данъчно предимство. Като това е осъществено, чрез създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство. Знанието за това у ревизираното лице се извежда от: обективните действия свързани със снабдяването и представянето пред данъчните органи на част от оспорените фактури и приложенията към тях документи, които документално да обосноват неизвършени сделки и услуги, без реално те да са извършени; счетоводното завеждане на фактури по доставки, които не са били осъществени. Тези обективни действия, според настоящия съдебен състав водят до еднозначен извод, че жалбоподателя съзнателно е използвал посочените фактури и приложения към тях, с цел създаване на данъчно предимство.

В обобщение съдът намира, че РА, в оспорената част, е законосъобразен и обоснован, по изложените по-горе съображения, а жалбоподателят, с оглед доказателствената тежест, която носи в процеса, не успя да обори фактическите констатации и правни изводи на ревизиращите органи, поради което жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на правния спор е основателно искането на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 3362,35 лева, на основание чл.161, ал. 1 от ДОПК във вр. чл. 8, ал.1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 79 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с

адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх.Б, ателие 1, представлявано от управителя П. И. В., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220222003285-091-001 от 22.12.2022г., издаден от М. И. Д. – орган, възложил ревизията и С. Д. Ц. – ръководител на ревизията, потвърден, в обжалваната по административен ред част, с Решение № 416/03.04.2023г. на Директор Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП С., с който са допълнително определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 29447,33 лв. и начислените лихвите за просрочие в размер на 3457,10 лв.

ОСЪЖДА „ПЛАНЕТА-ГАРД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх.Б, ателие 1, представлявано от управителя П. И. В., да заплати на НАП, Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП С., сумата от 3362,35лв. /три хиляди триста шестдесет и два лева и тридесет и пет стотинки/- разноски в производството представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.

СЪДИЯ: